

מסורת הש"ס

(א) [לעיל 3 ע"ב, ע"ט],
 (ב) חוספתא דמעשר שני
 פ"ד ה"א (א) [לעיל 3 ע"ב,
 ע"ט]
 (ג) ע"ש הע"ב, (ד) מה
 נ. ז"מ ה: ע"ו 1:
 (ה) [ע"ט, ח] (ס) שבת
 קכט. קמ"ז (י) סנהדרין
 פ: 1 (י) נבכמ"ז ובעתה: ע"ט
 דרש"ה, (ת) ע"ט, ע"ש,
 (ט) [זכרון לו, ושי"ג],
 (י) [עמ"ש בס"ד מגינה טו:
 על הגליון], (י) [נבכמ"ז:
 פתה], (כ) [נבכמ"ז:
 לפי], (כ) [נבכמ"ז נכריפ
 נוסף: שאם יספיק וימנע
 מאותה מלה], (ט) [נבכמ"ז:
 5: ד"ה טח"ט הע"ב, ע"ו]
 וע' חו"ק ז"מ לג. ד"ה
 ארנקי בו. וא"א אמרת כבוד
 על הבן נבכמ"ז כ"ס אינו אלף משל
 אב א"ס ה"א ארנקי דקאמר רבי
 אלעזר משל אב הוא ומאי נפקא ליה
 מיניה להכלימו: ודלמא רסת. ואמר
 לאזוה מידי זריתמיה: וקא עזר.
 רב הונא: משום לפני עור. שגורס
 לבנו לחטוא: פנומינינו. נבכמ"ז
 הפס"ה שאינו נחסר מדמיו בן
 כגון צבוליו: הנשרפין נבכמ"ז.
 משמע אחד מן הנשרפין מתערב
 נבכמ"ז הרבה וק"ל (פאה"ד ד' ע"ז):
 כל חייבי מיתות צמורה שמתערבו
 ואלו ידוע אחיזה מהן נקלה ואיזה מהן
 צמורה כולן ידועו נקלה שאין אהיה
 רשאי לנשוך את הקל לעונש חמור
 שלא נחייב בו: רבי שמעון אומר
 ידועו נבכמ"ז. שהיא קלה דאיה ליה
 לרבי שמעון דרשיה חמורה נבכמ"ז
 וטעמא מפרש צמורה (פאה"ד ד' ע"ז):
אמר ליה רב יהודה זב"ב. דרב
 יחזקאל לרב יחזקאל אכא לא תמנייה
 הכי הנשרפין נבכמ"ז והו נבכמ"ז
 רובא דר"כ אמאי תלית טעמא משום
 דרשיה חמורה מיפוק לי דליכא
 למימר כולן צמורה דר"כ אולת לך
 צמר נבכמ"ז: הן נבכמ"ז נבכמ"ז.
 דלע"ג דנשרפין רובא ידועו נבכמ"ז
 מפני שהיא קלה: הסס רבנן הוא
דקאמרי ליה רבנן שמעון בו. האי
 דקאמרי שהסקילה חמורה לאו טעמא
 יהבי למלתייהו אלא הכי אמרי ידועו
 צמורה נבכמ"ז והסקילה חמורה ידועו
 נבכמ"ז להקל עליהם א"כ איה מיקל
 אלא מתמיר שהסקילה חמורה: לא
סימא לאבון ה"ל. להדעיה פתאום
 שהו טועה דקאמרת ל"י לא תמנייה
 הכי: כך פסוק צמורה לעורי קא
מצער ליה. והרי הוא כאומר לו
 עזרת על ד"ת: מקרא קטוב צמורה
 כך. ואומר לו המקרא כמו שהוא כתוב
 והוא עצמו צ"בן שטעה: אלא אומר
השקני מוס. ויש מורה אחרת ללפני
 לעשות כגון לקצור את המה או ליה"ט:
 ה"א

מוסף רש"י

מאיריה. חסרון כמו
 נרע ממאלת (דברים כח
 28) הנשרפים בנסקלים.
 המשמע כגון דהו נבכמ"ז
 רובא ואיכנה צמו
 מיטעא נשרפין (סנהדרין
 פ"ד ע"ב). אמר ליה רב יהודה
 בריה. רב יהודה רביה
 דרי יחזקאל איהו הוה
 (לעיל 3 ע"ב) ה"שכח ליה
 הדין נבכמ"ז ביה.
 הכי נקט טעמא משום דא"י
 אהיה רשאי לנשוך למיתה
 חמורה, בלא ה"י מייטעא
 נבכמ"ז צמר רובא
 (סנהדרין פ"ח) הנבכמ"ז
 דנשרפין. דלע"ג
 בששרפין. רובא. משמע
 ל"י משמע נבכמ"ז מפני
 שהשריפה חמורה (ס"ס)
 א"י: דרובא דהי נשרפין
 נבכמ"ז נבכמ"ז נבכמ"ז
 משמע מה נקל שמעור
 נבכמ"ז טוטה א"י ל"י
 שמעון ידועו כולן נבכמ"ז
 מפני שהשריפה חמורה
 (ס"ס) ה"א רבנן
 הוא דקאמרי. דקא
 מיימי רבנן שהסקילה
 חמורה, לאו למיטע טעמא
 למלתייהו מיימי ה"י,
 אלא הכי קאמרי ידועו
 צמורה כמיימי חמורה
 רובא, והקמ"ז למלח מר
 מיטעא משום דרשיה חמורה
 חמורה ואלו רשאי או רשאי
 לנשוך את הקל, אלא
 חמורה הוא אלא קלה היא
 (ס"ס) לא תימא ליה
 לאבון הכי. להדעיה
 כהד"ל שהוא טועם משום
 דמכסף ומלע"ב (ס"ס)
 כך כתוב בתורה.
 קס"ד צמורה קאמר
 וי' כך כתוב צמורה,
 צמורה קא מצער ליה.
 דמייטיש ואמר וי' יפה
 אתה טועה (ס"ס) אלא.
 צמורה אומר לו מקרא
 חמורה צמורה ואמר
 לו א"י מקרא כך וכן
 כתוב בתורה, והוא עצמו
 שיש על לבו על מה
 מוזר, והי עמו לך לך
 לומר לאבון לא תמנייה
 הכי (ס"ס).

מוסף תוספות

א. כגון שחוט בבהמה.
 חו"ק ז"מ לג. ב. דאביו
 נהנה ממוך הבהמה. שס.
 ג. שאינו נהנה מן האביה
 שפסדי הבן א"י שהוא
 נהנה שהיה מכבודו בחבר
 אחוץ בשהיה שבור
 האביה. חו"ק ה"א"ש. שגם לאב קשה האביה. חו"ק ז"מ לג. ד. דעובר בכל תשחית ואין חייב לכבודו בוה. חו"ק ה"א"ש.
 ה. אפי' הוא מחזק על הפתחים והיא דאמרי אפי' מחזק על הפתחים לא שיתן לו ממונו ויחזק על הפתחים אלא בגופו
 מכבודו ובטל ממלאכתו ומתוך כך צריך לחזק על הפתחים. חו"ק ה"א"ש. ועי' מהס"א.

האשה נקנית

משל מי. מאכליו ומסקרו ומכדו: מאי נפקא ליה מיניה. מאי
 חסרון כ"ס איכא לנבייה: פודין זה לזה מעשר שני. אם יש
 לאביו מעשר שני פודה הבן משלו ללוך אביו בלא חומש ולא
 אהרי' הכי הוא כגופו שהרי הוא
 אחר ניהו לנבייה והרי הוא כמי
 שפודהו הוא בעצמו: ומאכליו זה
 לזה מעשר עני. אם יש לבן מעשר
 עני לחלק לעניים מאכליו לאביו אם
 אביו עני וכן כולם אפי' שחביב עליו
 כגופו ואם לא היה צדו מעשר זה
 היה נותן לו מזונות משלו: להעדרה.
 עליו מוטל להאכלו ולהסקותו מדה
 ציונית ואם אביו נריך לסעודה ימירה
 יאכלנו מעשר עני: שישול אביו
 ארנקי בו. וא"א אמרת כבוד
 על הבן נבכמ"ז כ"ס אינו אלף משל
 אב א"ס ה"א ארנקי דקאמר רבי
 אלעזר משל אב הוא ומאי נפקא ליה
 מיניה להכלימו: ודלמא רסת. ואמר
 לאזוה מידי זריתמיה: וקא עזר.
 רב הונא: משום לפני עור. שגורס
 לבנו לחטוא: פנומינינו. נבכמ"ז
 הפס"ה שאינו נחסר מדמיו בן
 כגון צבוליו: הנשרפין נבכמ"ז.
 משמע אחד מן הנשרפין מתערב
 נבכמ"ז הרבה וק"ל (פאה"ד ד' ע"ז):
 כל חייבי מיתות צמורה שמתערבו
 ואלו ידוע אחיזה מהן נקלה ואיזה מהן
 צמורה כולן ידועו נקלה שאין אהיה
 רשאי לנשוך את הקל לעונש חמור
 שלא נחייב בו: רבי שמעון אומר
 ידועו נבכמ"ז. שהיא קלה דאיה ליה
 לרבי שמעון דרשיה חמורה נבכמ"ז
 וטעמא מפרש צמורה (פאה"ד ד' ע"ז):
אמר ליה רב יהודה זב"ב. דרב
 יחזקאל לרב יחזקאל אכא לא תמנייה
 הכי הנשרפין נבכמ"ז והו נבכמ"ז
 רובא דר"כ אמאי תלית טעמא משום
 דרשיה חמורה מיפוק לי דליכא
 למימר כולן צמורה דר"כ אולת לך
 צמר נבכמ"ז: הן נבכמ"ז נבכמ"ז.
 דלע"ג דנשרפין רובא ידועו נבכמ"ז
 מפני שהיא קלה: הסס רבנן הוא
דקאמרי ליה רבנן שמעון בו. האי
 דקאמרי שהסקילה חמורה לאו טעמא
 יהבי למלתייהו אלא הכי אמרי ידועו
 צמורה נבכמ"ז והסקילה חמורה ידועו
 נבכמ"ז להקל עליהם א"כ איה מיקל
 אלא מתמיר שהסקילה חמורה: לא
סימא לאבון ה"ל. להדעיה פתאום
 שהו טועה דקאמרת ל"י לא תמנייה
 הכי: כך פסוק צמורה לעורי קא
מצער ליה. והרי הוא כאומר לו
 עזרת על ד"ת: מקרא קטוב צמורה
 כך. ואומר לו המקרא כמו שהוא כתוב
 והוא עצמו צ"בן שטעה: אלא אומר
השקני מוס. ויש מורה אחרת ללפני
 לעשות כגון לקצור את המה או ליה"ט:
 ה"א

בכבוד אביו אמר רב מתנה
 א"ר מתנה אמר רב חסדא
 שמחל על כבודו אין כבודו מחול הרב
 כבודו מחול רב יוסף אמר אפי' הרב שמחל על
 התם הקדוש ב"ה עלמא דיליה הוא ותורה דיליה היא מחיל ליה ליקריה
 הכא

פרק ראשון קידושין

רב יהודה אומר מש"ל בן. מדקדק ר"י למד משל בן אם נודמן לו
 כיבוד אב ואבדת עלמו ואבדת חזירו כידי יעשה אם יעסוק
 בכבוד אביו הלא אבדת חזירו קודמת כדאמרין בלאו מלאיות
 (ז"מ 77 לב). יכול אמר לו אביו אל תחזיר יכול ישמע לו ת"ל וכו'
 והיינו אל תחזיר שאומר לו עסוק
 בכבודי דאל תחזיר צחנס לא אלטרין
 קרא משמע א"כ לאבדת חזירו
 קודמת לכיבוד אב ואם עסוק
 באבדת חזירו הרי אבדתו קודמת
 דכתיב (דברים טו) אלפס כי לא יהיה
 כך אביו (ז"מ 77 לב). שלך קודם לכל
 אדם ואם יעסוק באבדתו הרי כבוד
 אביו קודם למלך דלמך משל צו'
 וכלא לר"י שיהי כבוד אביו ואבדת
 חזירו ויעסוק באבדתו דהא דלמך
 כיבוד אב קודם היינו דוקא להניח
 לאביו לעשות רעונו במונו' ל'י שזהו
 גוף הכיבוד' אלא באבדתו כיון שאינו
 האב נהנה באבדתו עצמה' אין הבן
 חייב להפקיד אבדתו כשזיל אביו
 ואע"ג דלמרינו צמון כדי שיטול
 ארנקי וימיל ל'ם ואינו ממלינו למד'
 משל בן חסם מיירי באותו ענין שיש
 לאב קודם רוח בך כגון שורקו ל'ם
 למירמל אימתא אהינש זימיה דא'י
 לאו הכי אס בחנס משליך רשע הוא'א
 דעובר צבל משחית ואפילו היכא
 דשוגג הוא ומשליכו צממתו מ"מ נהנה
 בהשלת ארנקי ומש"ה אין להכלימו:
אורו ליה רבנן רבי ירמיה במ"ד
 מש"ל אב. משמע שך הלכה
 וכן פסק בשאלמות דרב אחאי בפרשת
 וישמע"ו (סוף סימן טו) ופסק היכא דלית
 ליה לאב ואיה ליה לבן חייב הבן לזון
 אביו וכן פסק ר"י ור"מ דאס אין לאב
 ממון והבן יש לו לנריך הבן לפרנסו
 משלו דלא יהא אלא אחר כדאמר
 בעננה שנתפתמה (פסו"ט 77 מט):
 ו' דרב אכפייס להווא גב"א ואפי'ק
 מיניה ארבע מאה זוזי לזדקה ועוד
 דלמרינא צירושלמי' אמר רבי יוסי
 הלואי דהויין לך שמתמאי צריכי ל'י
 כהך שכופין את הבן לזון את אביו
 ועוד ראיה מהא דלמך צירושלמי
 דרבי יונתן ורבי יאשיה הוו קאולי
 בצורחא אתמא הווא גב"א וקא שק
 לכרעיה דרבי יונתן אמר מאי האי
 אמר ליה דלמרי ליה זיל צעוק צבי
 כנישתא כלומר הוריתי לך שיעשה כל
 כך שיפרנסנו צו א"ל אמאי לא אכפיי
 מר אמר ליה כגון זו כופין צממיה
 אמר ליה את צריכת לך פירוש וזי
 לא ידעת דכופין פשיטא דכופין ועוד
 ראיה מירושלמי שהצמ"ז למעלה' כד
 את ה' מהוין אס יש לו ממון חייב
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך
 לומר שהודיעו קודם לכן
 שלא יהא כמו נמכוין לכוול [צטרך]
 חזיר ועלה צידו צטר טלה דלמך
 לקמן צ"ב צמ"א (77 פא): שלריך
 ממילה ופסרה: ות"יפוק ל'י משום
 דרובא נבכמ"ז נהנה. לפוס ריהטא
 ה"ק ואפי'ק איהם סקילה חמורה היו
 נבכמ"ז ואין זה נכון לפרש שלפי מה
 ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמך
 כד את אבין ואת אמך דמשמע צין
 יש לו הון וצין אין לו הון:
דמחיל ליה ליקריה. ומריך